

Valgkreds (N. P. Jensen) kan ikke ryste paa Hovedet, thi om nogle Timer vil De stemme derfor... (Afbrydelse: Jo, han kan ryste paa Hovedet)... ja, men uden at det virker. At lave et Forsvarsvæsen til Fjendens Brug, det er, hvad de Herrer om nogle Timer ere i Færd med at gøre.

Under disse Forhold, hvor Højre paa den Maade har svigtet Forsvarssagen og forraadt sit Forhold til den saakaldte Sagkundskab, vil alt, hvad der er ærlig Idealisme — og der *har* været noget af det ogsaa indenfor Højre —, forlade Højre. Folketoget i Gaar i København var et af Vidnesbyrderne derom. Men de Herrer Højremænd skulde prøve paa — jeg ved ikke, om de gøre det — at vejle Stemmningen blandt deres egne Vælgere. Jeg har gennem Bekendte, der tilhøre de Kredse, faaet ret god Anledning til personlig at erfare, hvorledes Stemmningen er. De skulde kende, de Herrer af Højre, den dybtgaaende Misstemning blandt Deres Vælgere, som raader i denne Tid, en Misstemning, hvis Karakter De maaske neppe have Anelse om, og som Folketoget i Gaar kun er et svagt Udtryk for. I vide Kredse af Højres Vælgere føler man sig oprørt over Højres Folketingsmænd, oprørt over det, der sker i dette Ting. Det er Tilfældet. Og kom De til Valg i dette Øjeblik, skulde de sandelig faa det at mærke. (Afbrydelse af *Parkov*). Nej, Sammensmelter-Vælgerne i Frederiksværk-kredsen, som det ærede Medlem (*Parkov*) har bygget sin Forsvarspolitik paa, fordi den dybest set er en Valgkredspolitik, de vilde være glade, men de ærlige, naive Forsvarsvenner i Frederiksværk føle sig oprørte over det ærede Medlems Holdning (Modsigelse), i hvert Fald i denne Sag, paa dette ene Punkt med Hensyn til Forsvarssagen. De, der have fulgt Højre her, fordi de have fulgt et Ideal, samlet sig om en Ideens Fane, de ville forlade Højre, og de forlade i disse Dage Højre i Tusindvis. Alle de, der ikke ere klasseinteresserede i Højre, alle de, der ikke have materielle Interesser deri, Kapitalist- og Hartkornsinteresser, alle Middelstandsfolkene, de jævne, brede Lag, der af ærlig Naivitet have fulgt Højre, føle sig oprørte og forlade Højre; alle de, der ere idealistisk sindede, de, der ønske at kæmpe for en Idé og samles under et Ideals Fane, gaa fra den gamle, forældede Idé, den barbariske Idé, over til det nye Ideal, den internationale, socialdemokratiske Fredssag, Folkebroderskabets og Civilisationens nye Ideal. De vandre i Titusinde-

vis fra deres gamle Ideer over til vore nye Idealer, og derfor ville disse sejre saameget hurtigere.

Ellinger: Det varer jo ikke længe, før vi skride til Afstemning om dette Spørgsmaal, hvorvidt disse Lovforslag skulde gaa op til Landstinget eller ej. Naar Højre siger Ja ved Afstemningen her, er det et Ja til, at vi ønske disse Lovforslag førte videre til Landstinget, og det er jo ogsaa under den Forudsætning, at Ministeriet vil arbejde herfor, at Højregruppen her har ment, at det var rigtigt, at den nuværende Konseilspræsident dannede et Ministerium. Jeg gør ganske sikkert Regning paa, at disse Lovforslag, holdte saa nogenlunde indenfor den Ramme, som nu en Gang er given, ville undergaa saadanne Ændringer, der ikke kunne blive af væsentlig Art, inden de forlade Rigsdagen, at den ansvarlige Sagkundskab kan sige, at den Forsvarsordning, der her tilvejebringes gældende for de første 12½ Aar, giver os det Værn, som paaregnes i denne Forsvarsordning. For Landbefæstningens Vedkommende vil og kan det ikke blive en Sikring imod et Bombardement af en fjendtlig Hær, som har medført alt Belejningsmateriel; man kan ikke sikre den yderste Del af København mod et Bombardement i et saadant Tilfælde. Men det, der kræves og maa kræves af den Forsvarsordning, som nu kommer, ogsaa for Landbefæstningens Vedkommende, er, at København er sikret mod en Overrumpling, altsaa at det gøres muligt at sikre Mobiliseringen i Tilfælde af et Overfald.

Nu interesserer jo i højeste Grad, ikke mindst den sidste ærede Taler, men ogsaa mange andre, den Stilling, vi tage, naar den endelige Afstemning kommer til at foreligge. Og det er jo ikke saa underligt, fordi de Herrer lige saa godt som vi selv vide, at Forholdet er det, som jeg udtrykte forleden Dag ved at sige, at det er en Nødstilstand, i hvilken Forsvarsvennerne ere stødte derved, at de foreliggende Lovforslag i Virkeligheden indeholde to Forsvarsordninger, nemlig en Forsvarsordning, som gælder i de første 12½ Aar, og dernæst en anden Forsvarsordning, som skal gælde i Tidsrummet efter 1922, og disse to Forsvarsordninger ere faktisk her kædede sammen, uadskillelig forbundne med hinanden, og der gives ikke den Magt, som er i Stand til at skille dem ud fra hinanden. Det er det simple Forhold, vi sige aabent, at saaledes er det. Og Stil-